

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost
župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih
misa i prije večernje mise preko tjedna u predvorju crkve.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se
javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa
svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 i 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XII Broj 37 (575), 7. kolovoza 2022.

KRALJICA

19. nedjelja kroz godinu

Blago narodu koji Gospodin odabra sebi za baštinu!

Pravednici, Gospodinu kličite!

Hvaliti ga pristoji se čestitima.

*Blago narodu kojemu je Gospodin Bog,
narodu koji on odabra sebi za baštinu!*

*Evo, oko je Gospodnje nad onima koji ga se boje,
nad onima koji se uzdaju u milost njegovu:*

da im od smrti život spasi,

da ih hrani u danima gladi.

Naša se duša Gospodinu nada,

on je pomoć i zaštita naša.

Neka dobrota tvoja, Gospodine, bude nad nama

kao što se u tebe uzdamo!

Ps 33,1.12.18-20.22

**I. čitanje (Mudr 18, 6-9), II. čitanje (Heb 11, 1-2.8-19)
Evangelje po Luki (Lk 12, 32-48)**

GLEDATI U BUDUĆNOST KROZ VJERU, NADU...

I. (Heb) Kršćanska objava naglašava da raj nije iza nas nego pred nama – u budućnosti. Time čovjeka želi osloboditi od infantilizma i 'opsjednuća' sretnom prošlošću. Potrebno je postati odrasla osoba i uključiti se u stvaranje svoje budućnosti. Jasno, potrebno je učiti se iz budućnosti i vidjeti svjetlo za budućnost. Mi smo bića od jučer, danas i sutra. Sve ovo troje, sva tri vremena ljudsko mišljenje sjedinjuje. Potrebno je u sebi stvoriti dispozicije koje će nas usmjeriti u dinamizam budućnosti, otvorenosti.

Biti otvoren prema nepoznatoj budućnosti, jer mi smo sami sebi još budućnost, tek u budućnosti trebamo postati istinski ljudi. Ljudsko se biće rađa, ali je čovjek biće još u budućnosti. Kao što se ne rađa svetac već se svetac postaje. Tako je i s čovjekom. Otvoriti se prema budućnosti znači otvoriti se prema Bogu i njegovom pozivu. Božji poziv je naprijed a ne nazad. On poziva u novu nepoznatost a ne u prošlost. Istina vjere, ljubavi i nade 'smještena' je pred nas, u budućnost. Svaki je čovjek pozvan na sreću, na potpunost, na ostvareno čovječstvo – sliku Božju. Kršćanstvo nas uči da nema ni jedna situacija koja bi bila bezizlazna (završena).

Uvijek ostaje zov za naprijed. Čovjek koji je bez 'dimenzije' budućnosti uvijek se nalazi u bezizlaznoj situaciji ili se hrani nekom lažnom prošlošću koja je već davno prošla. Svaki čovjek dođe u takvu situaciju kad mu se čini da je ostao bez budućnosti, da nema nikakvog izgleda na svjetlo. Biblija navodi Abrahama (koji se našao u bezizlaznoj situaciji) kao čovjeka vjere u budućnost i u Boga, navodi nam Saru (po svakoj prirodnoj stvarnosti bila je bez budućnosti – imati dijete), ali nju vjera, otvorenost dovodi do čudesne budućnosti. Abrahamu i Sari raj je bio pred njima. Sve nam velike stvari 'dolaze' i mi njima idemo ususret. Ljubavi, prijateljstvu, Bogu treba se otvoriti i ići prema sutra s tom otvorenošću. To buduće dinamizira našu sadašnjost, ne dozvoljava am da stanemo na istom mjesto, da se u sebe zatvorimo.

II. (Lk) Mi ljudi imamo mnogo briga, mnoge su nam stvari važne, potrebne, djelomično nas i ispunjavaju, ali je 'najveća mudrosti' izabrati 'pravu stvar' (svoj trezor). Izgleda da nema dvojbe da svi ljudi žele sebi dobro i sreću, a ipak

je toliko ljudi nesretnih i s promašenim životom. Koji je razlog? Izgleda da je problem baš u onome o čemu govori današnje evanđelje - u izboru svoje istinske stvarnosti, pronalasku svojeg životnog bisera. Sigurno je naš izbor uvjetovan našim životom.

Interesi koji su nam prisutni, u kojima smo umočeni nekako preplavljuju i naš izbor. Tako je kod svih ljudi. U ponudi vrednota koje nam svijet i Bog nude vrlo važno je napraviti izbor, potrebno je poslušati savjet drugoga, prijatelja, Boga, Isusa Krista. Njegov (Božji) savjet prošao je svoj test tokom ove ljudske povjesnice. I uza sve pokušaje izbora drugih vrednota (materijalnih, vlastitih interesa) čovjek nije našao ono za čime mu srce žudi.

A isto tako oni koji su poslušali Isusov savjet svjedoče nam svojim životom životnu sreću. U ovome vidu – rangiranje vrednota - kršćanstvo vrednuje sve stvari, ali isto tako sve ih ne izjednačuje. Sve ima svoju vrednotu, ali nešto je vrednije, nešto nas više ispunjava, nešto je više božansko, vječno... . Ono što mi procjenjujemo kao naše najvrednije to je naš cijeli život, naše srce. Prema tome smo mi usmjereni. To naše najvrednije je pred nama, u budućnosti. Bog je u nama i pred nama, pa se radi njega treba odricati mnogo manje vrijednih stvari jer one bi nas 'iscrpile' i onemogućile da stignemo do svojeg potpunog cilja, svoje punine.

Ovdje se nalazi razlog odricanju mnogih stvari, ne razini kazne nego radi našeg uspjeha. Svako odricanje trebalo bi otvoriti nove mogućnosti prema vrijednoj stvarnosti. Istina, dok se odričemo nekih nama dragih stvari ne vidimo da nam to neposredno otvara druge i veće mogućnosti – ali tu baš treba poslušati Drugoga - Boga. Isus kurazi svoje učenike da se ne straše tih odricanja. Više će dobiti nego li što su izgubili. Dok čovjek nije spreman napraviti reviziju svojih okupiranosti, privrženih stvari, teško da će moći zapaziti Božju vrednotu i Božju prisutnost.

Svi koji su se uputili prema Bogu odricali su se mnogih stvari. Tko god hoće okusiti transcendenciju treba reducirati mnoge ovozemaljske stvarnosti. – Kroz ovo se očituje praktična vjera i praktično svjedočenje Boga i njegova kraljevstva.

Marijan Jurčević, OP